

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce: **MaVin-nástroje s.r.o.**, IČO 26012511
se sídlem K Javůrku 317, Nový Hrádek
zastoupený advokátkou Mgr. Markétou Vítovou
se sídlem 5. května 1050/66, Praha 4

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Na Františku 32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 22. 2. 2024, č. j. MPO 13623/24/11200/01000, ve znění opravného rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. 3. 2025, č. j. MPO 32626/2025, ve spojení s rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 2. 6. 2025, č. j. MPO 53630/2025,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 22. 2. 2024, č. j. MPO 13623/24/11200/01000, ve znění opravného rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. 3. 2025, č. j. MPO 32626/2025, ve spojení s rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 2. 6. 2025, č. j. MPO 53630/2025, se zrušuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 7. 3. 2023, č. j. MPO 53806/17/61600/3032, ve znění opravného rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 3. 12. 2024, č. j. MPO 53806/17/61600/3032, ve spojení s rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 26. 2. 2025, č. j. MPO 17698/2025, se zrušuje. Věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou jeho zástupkyně Mgr. Markéty Vítové, advokátky.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

- Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministr průmyslu a obchodu zamítl jeho rozklad a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2023, č. j. MPO 53806/17/61600/3032, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2024, č. j. MPO 53806/17/61600/3032, ve spojení s rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 26. 2. 2025, č. j. MPO 17698/2025. Žalobci byla rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 8. 2017, č. j. MPO 53806/17/61600/3032, poskytnuta dotace ve výši 3 549 682,76 Kč na základě jeho žádosti podané v rámci III. výzvy programu Výzvy v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost na projekt *VaV infrastruktura v MaVin-nástroje s.r.o.* Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci tato dotace odňata, neboť bylo zjištěno, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, nebyly pravdivé. Žalobce v prohlášení přiloženém k žádosti za posuzované období 2015 a 2016 nezahrnul všechny své partnerské a spojené podniky – za svůj partnerský podnik označil pouze společnost DT Projekt Beteiligungsgesellschaft mbH (dále jen „DTPB“), která je společníkem žalobce se 40% podílem.
- Sama DTPB je 100% vlastněna společností Mesa Parts GmbH, která uvádí 472 zaměstnanců v hlavním závodě v Lenzkirchenu a 270 zaměstnanců v závodě v Náchodě. Jednatel (ředitelem) Mesa Parts GmbH byl Julian Meyer, přičemž Mesa Parts GmbH vlastnila 90% podíl ve společnosti Mesa Parts s.r.o., v níž Julian Meyer rovněž vykonával funkci jednatele. Zbývajících 10% podíl v Mesa Parts s.r.o. vlastnila DTPB. Žalobce v později vyhotoveném prohlášení označil za své partnerské podniky DTPB (2 zaměstnanci), Mesa Parts GmbH (499 zaměstnanců) a Mesa Parts s.r.o. (326 zaměstnanců). Při započtení spojených podniků partnera žalobce, jímž je DTPB, došlo k překročení limitu zaměstnanců pro malý či střední podnik, kvůli čemuž byl žalobce v rámci kontroly vyhodnocen jako velký podnik.
- Žalobce v žalobě vznesl námitku promlčení (prekluze) práva na odnětí dotace. Promlčecí doba činí dle čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95, o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, 4 roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti. Podle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2022, č. j. 5 Afs 4/2021-66, Sb. NSS 4333/2022, a ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Afs 280/2017-57, se za datum, k němuž došlo k nesrovnalosti, považuje datum podání žádosti, pokud již tato žádost nesrovnalost obsahuje, nejpozději však okamžik právní moci rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalovaný se s námitkou promlčení vypořádal nedostatečně, napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

4. Dále žalobce namítl, že nebyly splněny podmínky pro odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Jako údaje vnímal žalobce sdělení konkrétních objektivních dat popisujících objektivní realitu, nikoli právní hodnocení spočívající v posouzení, zda má žalobce status malého či středního podniku či nikoli. Pokud správní orgány nejprve vyhodnotily žalobce jako malý či střední podnik a následně jej hodnotily jako velký podnik, je to důsledkem jejich chybného právního posouzení, nikoli tím, že by žalobce předložil nepravdivé údaje.
5. Žalobce namítal, že s DTPB není spojen ve smyslu nařízení Komise (EU) č. 651/2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem, neboť dle čl. 3 odst. 2 písm. a) jeho Přílohy 1 je žalobce bez dalších podmínek zařazen mezi samostatné podniky. Důvodem 40% podílu DTPB v žalobci byla zápůjčka ve výši 3 000 000 Kč poskytnutá ze strany DTPB v začátcích existence žalobce, jež představovala rizikovou investici a nepřekročila limit 1 250 000 EUR. Podle německého obchodního rejstříku je DTPB společností rizikového kapitálu. DTPB se nepodílí na řízení žalobce, nemůže odvolat stávající jednatele a v současnosti neposkytuje žalobci finanční prostředky ani poradenství. Žalobce s DTPB nevykonávají žádné činnosti a žalobce vystupuje nezávisle vůči obchodním partnerům. Žalobce citoval závěry rozhodnutí Komise o státní podpoře ze dne 7. 6. 2006, č. C 8/2005, a rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 10. 3. 2021, sp. zn. C-572/19P (Ertico). Žalobce byl proto přesvědčen, že je fakticky nezávislý na skupině DTPB, a to v souladu s konečným nálezem API ze dne 30. 8. 2021.

Vyjádření žalovaného a další vyjádření účastníků

6. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
7. K otázce prekluze žalovaný odkázal na čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec věta druhá nařízení č. 2988/95, podle kterého v případě víceletých programů běží promlčecí doba v každém případě až do definitivního ukončení programu. V rozsudku sp. zn. 5 Afs 4/2021 se Nejvyšší správní soud vůbec nezabýval žalovaným odkazovanou částí čl. 3 nařízení č. 2988/95, neboť v tamější věci se jednalo o jednoletý program. K prekluzi práva na odnětí dotace tudíž nedošlo.
8. Žalobce při podání žádosti o dotaci čestně prohlásil, že je malým nebo středním podnikem, přičemž byl upozorněn, že odpovědnost za toto posouzení je na něm. Žalovaný poskytoval dotace na základě prohlášení žadatelů a k žádnému hodnocení ze strany žalovaného nedocházelo, tudíž žalobce nemohl mít dobrou víru. Podle žalovaného je vlastnictví podílu samo o sobě dostačující pro konstatování partnerství či propojenosti podniků.
9. V replice žalobce zopakoval argumentaci uvedenou v žalobě. Vyjádření žalovaného považoval za účelové, neboť správní orgány měly nesprávně určený status odhalit před poskytnutím dotace.
10. V doplnění vyjádření žalovaný k námitce promlčení shrnul relevantní právní úpravu a podotkl, že rozhodnutí o poskytnutí dotace stanoví tzv. dobu udržitelnosti projektu, po níž je příjemce dotace povinen po ukončení realizační fáze projektu plnit určité povinnosti. V případě žalobce byla doba udržitelnosti stanovena na 5 let od poslední přijaté platby (poslední platba byla přijata dne 26. 3. 2019), doba udržitelnosti tedy skončila dne 26. 3.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

2024. Žalovaný k tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2024, č. j. 3 Afs 248/2023-135.

Posouzení žaloby soudem

11. Předně soud k námitce žalobce, že prvostupňové a napadené rozhodnutí obsahují chybnou dataci příslušného rozhodnutí o poskytnutí dotace, konstatuje, že byla vydána opravná rozhodnutí prvostupňového a napadeného rozhodnutí (a rozhodnutí o rozkladech proti nim). Po opravě z prvostupňového a napadeného rozhodnutí vyplývá, že příslušné rozhodnutí o poskytnutí dotace pochází ze dne 17. 8. 2017 (vydáno, tj. vypraveno, bylo dne 21. 8. 2017), což je v souladu s obsahem správního spisu a s tvrzením žalobce. Námitka žalobce je tudíž bezpředmětná.
12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
13. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Soud přitom rozhodl bez jednání, neboť napadené a prvostupňové rozhodnutí jsou zatížena vadou řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
15. Podle čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 *promlčecí doba pro zahájení stíhání činí čtyři roky od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti uvedené v čl. 1 odst. 1. Odvětvové předpisy mohou stanovit i kratší lhůtu, která však nesmí být kratší než tři roky.*

V případě pokračujících nebo opakovaných nesrovnalostí běží promlčecí doba ode dne, ke kterému nesrovnalost skončila. V případě víceletých programů běží promlčecí doba v každém případě až do definitivního ukončení programu.

Promlčecí doba pro stíhání se přerušuje každým úkonem příslušného orgánu oznámeným dané osobě, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti. Promlčecí doba začíná znovu běžet od provedení každého úkonu způsobujícího přerušování.

Promlčení však nastane nejpozději ke dni, v němž uplynula lhůta rovnající se dvojnásobku promlčecí doby, aniž příslušný orgán uložil sankci, s výjimkou případů, kdy bylo řízení podle čl. 6 odst. 1 pozastaveno.

16. Soud se nejprve zabýval námitkou promlčení – prekluze práva na odnětí dotace (resp. na zahájení řízení); ostatně k prekluzi by přihlédl i bez námítky (nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. II. ÚS 1416/07, a ze dne 26. 2. 2009, sp. zn. I. ÚS 1169/07). Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalovaný se s námitkou nepřezkoumatelnosti vypořádal na str. 6 napadeného rozhodnutí. Učinil tak sice stručně, leč s ohledem na formulaci odvolací námítky žalobce (poukázal jen na okamžik vzniku nesrovnalosti a související judikaturu) dostatečně – žalovaný uvedl, že v případě víceletých programů běží promlčecí doba v každém případě až do definitivního ukončení projektu, ke kterému v případě Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost dosud nedošlo. Na právě uvedeném nic nemění, že v doplnění vyjádření žalovaný svou argumentaci korigoval. Podstatné je totiž to, že se soud musí možnou prekluzí tak jako tak zabývat, tedy učinit vlastní úvahu.
17. Soud pak dospěl k závěru, že právo žalovaného na odnětí dotace prekludovalo. Jelikož byla nesrovnalost obsažena již v žádosti (její příloze – prohlášení), pak z rozsudku sp. zn. 5 Afs Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

4/2021, bod 33, vyplývá, že okamžikem vzniku nesrovnalosti je nutno rozumět okamžik právní moci rozhodnutí o poskytnutí dotace, tedy den 21. 8. 2017. K promlčení dle čl. 3 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 2988/95 by tak došlo po 4 letech dne 21. 8. 2021.

18. Soud má dále za to, že se v projednávaném případě jednalo o víceletý program – projekt. Dle rozsudku sp. zn. 3 Afs 248/2023, bod 28, „*Nejvyšší správní soud se především neztotožnil s argumentací žalovaného, že v projednávané věci nemohlo dojít k prekluzi práva uložit odvod, jelikož dosud nebyl ukončen Regionální operační program NUTS II Jihozápad. Otázkou výkladu pojmu víceletý program ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95 se SDEU [Soudní dvůr Evropské unie] zabýval v rozsudku ze dne 15. 6. 2017, ve věci C-436/15, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra. V tomto rozsudku SDEU uvedl, že pojem „program“ je velice široký a pojmy „program“ a „projekt“ mohou být použity ve smyslu čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení zaměnitelně. SDEU pak v uvedené věci dospěl k závěru, že projekt, který spočíval ve vytvoření systému odpadového hospodářství pro určitý kraj a jehož realizace měla trvat několik let a být financována unijními prostředky, spadá pod pojem víceletý program ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95. S ohledem na citovaný rozsudek SDEU Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za víceletý program ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 2988/95 je nutné považovat samotný projekt realizovaný stěžovatelkou, nikoliv zastrešující regionální operační program (jak dovozuje žalovaný). Pro prekluzi práva uložit odvod tedy není podstatné, zda a případně kdy Regionální operační program NUTS II Jihozápad skončil.“.*
19. Z rozsudku sp. zn. 3 Afs 248/2023 je tak zřejmé, že „víceletost“ programu (což je pojem zaměnitelný s pojmem projekt) se posuzuje ve vztahu ke konkrétnímu projektu realizovanému příjemcem dotace, nikoli k zastrešujícímu operačnímu programu. Dle rozsudku ve věci C-436/15 pak musí být projekt považován za definitivně ukončený „*ke dni, který je uveden v rozhodnutí Evropské komise o schválení tohoto projektu jako konečné datum pro ukončení prací a pro uskutečnění plateb způsobilých výdajů souvisejících s tímto projektem, s výjimkou případu, kdy je lhůta případně prodloužena na základě nového rozhodnutí Komise v tomto smyslu.*“. V nyní projednávané věci je v předmětném rozhodnutí o poskytnutí dotace na str. 14 uvedeno „Datum zahájení projektu: 16.1.2017“ a „Datum ukončení projektu, dosažení účelu dotace: 31.12.2019“ s tím, že projekt má jedinou etapu; rovněž na str. 15 je uveden termín 31. 12. 2019 u indikátoru povinného k naplnění. Projekt žalobce tak probíhal v období tří kalendářních roků, jedná se tudíž o víceletý projekt.
20. S ohledem na výše uvedené byl dle soudu projekt žalobce definitivně ukončený dne 31. 12. 2019, k čemuž soud připomíná, že k poslední platbě došlo před tímto datem, dne 26. 3. 2019. Projekt žalobce tak byl ukončen před uplynutím promlčecí doby dle čl. 3 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 2988/95, což znamená, že víceletost projektu a zvláštní pravidlo pro běh promlčecí doby dle čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec věta druhá nařízení č. 2988/95 nemělo na její běh v projednávaném případě žádný vliv (nedošlo k jejímu posunu).
21. Soud se přitom nedomnívá, že by definitivní ukončení projektu bylo vázáno až na konec doby jeho udržitelnosti, v daném případě 5 let od poslední platby dne 26. 3. 2019, tj. do dne 26. 3. 2024. Je to totiž v rozporu s jednoznačným závěrem rozsudku ve věci C-436/15. Je zcela logické, že dotovaný projekt je definitivně ukončen tím, že je dokončena jeho realizace, popř. uskutečněna platba dotace. Období udržitelnosti projektu následuje až po jeho realizaci. Soud nepochybně, že i v tomto období musí příjemce dotace plnit určité povinnosti vyplývající z podmínek dotačního programu a rozhodnutí o poskytnutí dotace.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Je však nutné rozlišovat, zda příjemce dotace porušil podmínky pro samotné poskytnutí dotace, což se vztahuje k realizaci daného projektu a k jeho definitivnímu ukončení (dokončení realizace projektu a uskutečnění platby dotace), nebo porušil podmínky vyplývající z udržitelnosti projektu. Žalovaný žalobci vytýká nesrovnalost spočívající v tom, že mu vůbec neměla být poskytnuta dotace, ergo neměl být realizován dotovaný projekt. Naopak porušení podmínek udržitelnosti z ničeho nevyplývá. Ostatně odvolávat se na udržitelnost dotovaného projektu, který neměl být vůbec realizován, soud pokládá za nesmyslné.

22. Soud konstatuje, že k zahájení řízení o odnětí dotace došlo dne 5. 1. 2023 (oznámení žalovaného ze dne 5. 1. 2023, č. j. MPO 53806/17/61600/3032), tedy zjevně po uplynutí prekluzivní lhůty dne 21. 8. 2021. Soud nepřehlédl, že k přerušení běhu promlčecí doby dochází dle čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec věta první nařízení č. 2988/95 *každým úkonem příslušného orgánu oznámeným dané osobě, který se týká vyšetřování nebo řízení o nesrovnalosti*, nikoli pouze samotným zahájením řízení o nesrovnalosti.
23. Ze správního spisu se podává, že dne 12. 11. 2020 byl žalobci doručen e-mail zaměstnance enovation s.r.o. sdělující, že z pověření žalovaného vyzývá žalobce k objasnění jeho vlastnické struktury, přičemž „pro dokončení kontroly“ žádá poskytnutí specifikovaných dokumentů žalobce a DTPB. Následně mezi žalobcem a enovation s.r.o. probíhala další e-mailová komunikace. Audit enovation s.r.o. je pak zachycen v *Kontrolním listu pro kontrolu statusu MSP* ze dne 1. 3. 2021. Soud podotýká, že ač je zde DTPB označen za partnerský podnik žalobce, zároveň je uveden závěr, že žalobce má status malého podniku. Lze dodat, že ze správního spisu nevyplývá, že by byl tento kontrolní list doručen žalobci. Dále je ve správním spisu založena depeše žalovaného určená žalobci ze dne 1. 9. 2022 sdělující, že „záležitost ohledně nesrovnalosti ve velikosti podniku je stále v řešení“, spolu s výzvou k předložení specifikovaných dokumentů a vysvětlení pozice DTPB.
24. Soud konstatuje, že úkony provedené vůči žalobci ze strany enovation s.r.o. nelze považovat za úkony týkající se vyšetřování ve smyslu čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec věta první nařízení č. 2988/95. Nejedná se totiž o úkony příslušného správního orgánu, kterým je výhradně žalovaný coby poskytovatel dotace, srov. § 14 odst. 2 a § 15 rozpočtových pravidel. Právnícká osoba může být správním orgánem (srov. § 1 odst. 1 správního řádu a § 4 odst. 1 s. ř. s.), musí jí však být svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, a to na základě zákona či veřejnoprávní smlouvy. Žádný zákon ovšem právnické osobě enovation s.r.o. pravomoci vůči příjemcům dotací nesvěřuje a není to možné ani na základě veřejnoprávní smlouvy. Dle § 160 odst. 5 správního řádu lze veřejnoprávní smlouvu, jejímž předmětem je výkon státní správy, uzavřít, jen stanoví-li tak zvláštní zákon. Žádný zákon, který by žalovanému umožnil přenést výkon státní správy – vyšetřování/kontrola nesrovnalostí dotací – na právnickou osobu, ovšem neexistuje. Na uvedeném nic nemění ani okolnost, že žalobce poskytl enovation s.r.o. svou součinnost.
25. Soud proto konstatuje, že z pověření přiloženého k e-mailu ze dne 12. 11. 2020 je zjevné, že enovation s.r.o. pro žalovaného „na základě vysoutěžené veřejné zakázky a podepsané rámcové dohody o poskytnutí služeb“ prováděla na základě soukromoprávní smlouvy ověřování statusu malého a středního podniku. Jinými slovy žalovaný *outsourcing* určitou odbornou činnost na obchodní společnost, a to za účelem získání podkladů (analýzy, auditu).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

26. Za vyšetřovací úkon provedený žalovaným by bylo možné považovat až depeši žalovaného ze dne 1. 9. 2022. I ta přitom byla žalobci zaslána zjevně po uplynutí prekluzivní lhůty dne 21. 8. 2021. Depeše je formulována tak, že se nesrovnalost spočívající ve velikosti podniku žalobce stále řeší, tedy naznačuje, že vyšetřování – kontrola již probíhá. Jak ovšem soud uvedl výše, úkony enovation s.r.o. vůči žalobci nejsou úkony příslušného správního orgánu.
27. Závěrem soud podotýká, že s ohledem na prekluzi práva žalovaného na odnětí dotace je bezpředmětné, aby se soud zabýval dalšími námitkami žalobce.

Závěr

28. Jelikož soud dospěl k závěru, že došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, zrušil napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a to bez jednání. Zároveň soud dle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také prvostupňové rozhodnutí, neboť u prekludovaného práva již nelze jinak než zastavit řízení. Dále soud vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tj. zohlední, že došlo k prekluzi práva na odnětí dotace, pročež řízení zastaví.
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění do 31. 12. 2024 (viz přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.), ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, ve znění do 31. 12. 2024, ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba), a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Soud nepřiznal náhradu nákladů za repliku, neboť nepřinášela žádné nové, pro věc rozhodné skutečnosti, tudíž se nejednalo o účelně vynaložený náklad. Celkem náklady řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. července 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.